

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 26 lipca 2023 r.

Pozycja 218

POSTANOWIENIE z dnia 19 kwietnia 2023 r. Sygn. akt Ts 29/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Bartłomiej Sochański,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej M.W. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 8 lutego 2022 r. (data nadania) M.W. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia.

Skarga konstytucyjna została wniesiona do Trybunału w związku z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6 października 2021 r. (sygn. akt [...]), który zakończył sądowo-administracyjną kontrolę orzeczenia nakładającego na skarżącego grzywnę z powodu uchylania się od poddania jego małoletniego dziecka obowiązkowym szczepieniom ochronnym.

Skarżący kwestionując zgodność z Konstytucją zaskarżonych przepisów wskazał, że wyłączają one możliwość podjęcia decyzji o odmowie przez osoby obowiązane do poddania się obowiązkowym szczepieniom albo ich opiekunów prawnych lub faktycznych. Podniósł, że ograniczenie wyżej wymienionych praw nie spełnia wymogu proporcjonalności, gdyż obowiązkowe szczepienia ochronne są zabiegiem medycznym obciążonym znacznym ryzykiem. Jednocześnie wskazał na brak specjalnego funduszu, wypłacającego odszkodowania dla osób

dotkniętych niepożądanymi odczynami poszczepiennymi. Skarżący stwierdził też, że występujące w niniejszej sprawie ograniczenie praw konstytucyjnych nie jest konieczne. W tym zakresie powołał się na przykłady innych państw, które zniosły obowiązek szczepień. Zdaniem skarżącego przedmiotowe ograniczenie nie nastąpiło na podstawie ustawy, gdyż ilość dawek poszczególnych szczepionek, jak również lata i miesiące, w których należy podać szczepionkę, wynika z Programu Szczepień Ochronnych, będącego corocznym komunikatem Głównego Inspektora Sanitarnego. W związku z tym zakwestionowanym w skardze przepisom skarżący zarzucił naruszenie prawa do prywatności i prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Jego zdaniem wskazane w *petitum* skargi przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 20 kwietnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 26 kwietnia 2022 r.) wezwał skarżącego do: 1) doręczenia odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem: a) pełnomocnictwa szczególnego, b) ostatecznego orzeczenia, w związku z którym została wniesiona skarga konstytucyjna, tj. wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6 października 2021 r. (sygn. akt [...]), c) orzeczeń (wyroków, postanowień, decyzji, innych rozstrzygnięć) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej; 2) udokumentowania daty doręczenia skarżącemu orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne; 3) doręczenia czterech odpisów skargi konstytucyjnej.

W piśmie z 4 maja 2022 r. (data nadania) pełnomocnik skarżącego wniósł o „przedłużenie terminu do uzupełnienia dokumentów o kolejne 7 dni”, podając jako uzasadnienie trudności w skontaktowaniu się z mandantem.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 3 sierpnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 10 sierpnia 2022 r.) odrzucił wniosek o przedłużenie terminu usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej. Jednocześnie zarządzeniem z 3 sierpnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 10 sierpnia 2022 r.) wezwał skarżącego do: 1) wyjaśnienia, czy przedmiotem skargi konstytucyjnej są wskazane w jej *petitum*: art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 17 ust. 1 oraz ust. 11 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239); § 3 oraz § 5 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753), czy także wskazana na stronie 1, po słowach „zaskarżone przepisy”: ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym; 2) w wypadku wskazania ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym jako przedmiotu skargi, uzupełnienie uzasadnienia przez wyjaśnienie, w jaki sposób przepisy tej ustawy naruszają konstytucyjne wolności i prawa skarżącej przywołane w skardze; 3) doręczenia odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem: a) pełnomocnictwa szczególnego, b) ostatecznego orzeczenia, w związku z którym została wniesiona skarga konstytucyjna, tj. wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6 października 2021 r. (sygn. akt [...]), c) orzeczeń (wyroków, postanowień, decyzji, innych rozstrzygnięć) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej; 4) udokumentowania daty doręczenia skarżącemu orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne; 5) doręczenie czterech odpisów skargi konstytucyjnej.

Pismem z 17 sierpnia 2022 r. (data nadania) skarżący doręczył tylko część dokumentów wskazanych w zarządzeniu sędziego TK.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 3 sierpnia 2022 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącego do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi, a także tych braków, których skarżący nie usunął na wezwanie Prezesa Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 20 kwietnia 2022 r. W treści zarządzenia oprócz wskazania brakujących dokumentów zawarto pouczenie, że w przypadku nieusunięcia braków w terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 3 sierpnia 2022 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącego 10 sierpnia 2022 r. Obowiązkiem skarżącego było więc wykonać zarządzenie w całości w przepisany terminie. Skarżący nie wykonał zarządzenia w całości, albowiem usunął jedynie część braków formalnych (nie doręczył odpisu lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii wyroku WSA w W. z 5 lipca 2018 r., sygn. akt [...]). Powyższe pozwala więc stwierdzić, że skarżący świadomie naraził się na wystąpienie negatywnego skutku procesowego, o którym mowa w art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK.

Mając powyższe na względzie Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.